

The relationship between experiential avoidance and autism spectrum traits with hoarding behaviors with mediating role of saving cognitions

Ashraf Zangooii¹, Qasem Ahi², Fatemeh Shahabizadeh³

1- Master of Clinical Psychology, Department of Psychology, Birjand Branch, Islamic Azad University, Birjand, Iran. ORCID: 0000-0003-2306-6195

2- Assistant professor, Department of Psychology, Birjand Branch, Islamic Azad University, Birjand, Iran (Corresponding Author). ORCID: 0000-0002-2772-7053 E-mail: Ahigh1356@yahoo.com

3- Associate professor, Department of Psychology, Birjand Branch, Islamic Azad University, Birjand, Iran. ORCID: 0000-0001-5309-9516

Received: 18/02/2019

Accepted: 29/04/2019

Abstract

Introduction: Hoarding disorder is a complex and not well-understood psychological state that affects millions of people worldwide.

Aim: The purpose of this study was to examining the relationship between experiential avoidance and autism spectrum traits and hoarding behaviors with the mediating role of hoarding cognitions.

Method: The present study was descriptive of correlational type and the statistical society of this study was all students of Birjand Azad University in the academic year of 2016-17. The sample consisted of 369 people who were selected by random cluster sampling and completed the Saving Inventory-Revised, hoarding cognitions questionnaire, experiential avoidance questionnaire and autism spectrum quotient.

Results: The findings of the study showed that experiential avoidance has a positive and significant relationship with aspects of hoarding, while the autism spectrum traits have no relationship with the cognitive and behavioral aspects of hoarding. In addition, a finding on mediating role showed that in the proposed model, only the experiential avoidance has a mediator role.

Conclusion: The findings of the study supported hoarding cognitive- behavioral models and suggested that experiential avoidance and hoarding cognitions play important roles in the growth and maintenance of the problems associated with hoarding.

Keywords: Hoarding behaviors, Hoarding cognitions, Experiential avoidance, Autism spectrum traits

How to cite this article : Zangooii A, Ahi Q, Shahabizadeh F. Examining the relationship of between experiential avoidance and autism spectrum traits with hoarding behaviors with mediating role of saving cognitions. Shenakht Journal of Psychology and Psychiatry. 2019; 6 (3): 15-30 .URL: <http://shenakht.muk.ac.ir/article-1-505-fa.pdf>

Copyright © 2018 the Author (s). Published by Kurdistan University of Medical Sciences. This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-Non Commercial License 4.0 (CCBY-NC), where it is permissible to download, share, remix, transform, and buildup the work provided it is properly cited. The work cannot be used commercially without permission from the journal.

بررسی ارتباط بین اجتناب تجربی و صفات طیف اوتیسم با رفتارهای احتکاری: نقش میانجی شناختارهای احتکاری

اشرف زنگویی^۱، قاسم آهی^۲، فاطمه شهابی زاده^۳

۱. کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، گروه روانشناسی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران.

۲. استادیار، گروه روانشناسی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران (مؤلف مسئول). ایمیل: Ahigh1356@yahoo.com

۳. دانشیار، گروه روانشناسی، واحد بیرجند، دانشگاه آزاد اسلامی، بیرجند، ایران.

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۸/۰۲/۰۹

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۷/۱۱/۲۹

چکیده

مقدمه: اختلال احتکار یک وضعیت روان‌شناختی پیچیده و به درستی درک نشده است که میلیون‌ها نفر را در دنیا تحت تأثیر قرار می‌دهد.

هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی ارتباط بین اجتناب تجربی و صفات طیف اوتیسم با رفتارهای احتکاری با نقش میانجی شناختارهای احتکاری انجام شد.

روش: پژوهش حاضر توصیفی از نوع همبستگی بود و جامعه آماری آن را کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد شهر بیرجند در سال تحصیلی ۹۶-۱۳۹۵ تشکیل داد. نمونه این پژوهش ۳۶۹ نفر بود که به روش نمونه‌گیری خوشه‌ای تصادفی انتخاب شدند و به پرسشنامه رفتار احتکاری تجدیدنظر شده، پرسشنامه شناختارهای احتکاری، پرسشنامه اجتناب تجربی و چک‌لیست طیف اوتیسم پاسخ دادند.

یافته‌ها: یافته‌های پژوهش نشان داد که اجتناب تجربی به‌طور مثبت و معنی‌دار با جنبه‌های احتکار رابطه دارد، درحالی‌که صفات طیف اوتیسم با جنبه‌های شناختی و رفتاری احتکار رابطه‌ای نداشت. یافته‌های مربوط به بررسی نقش میانجی نشان داد که در مدل پیشنهادی فقط متغیر اجتناب تجربی نقش میانجی دارد.

نتیجه‌گیری: یافته‌های این پژوهش از مدل‌های شناختی - رفتاری احتکار حمایت کرد و پیشنهاد داد که اجتناب تجربی و شناختارهای احتکاری نقش مهمی را در رشد و حفظ مشکلات مربوط به احتکار بازی می‌کند.

کلید واژه‌ها: رفتارهای احتکاری، شناختارهای احتکاری، اجتناب تجربی، صفات طیف اوتیسم

مقدمه

احتکار^۱ که عبارت از نگهداری و ناتوانی برای دور ریختن متعلقات است (ویتون^۲ و همکاران، ۲۰۱۳) و به طور فزاینده‌ای به عنوان یک نگرانی مهم مرتبط با سلامت عمومی تشخیص داده می‌شود، زمانی به عنوان یک نشانه اختلال وسواسی - اجباری در نظر گرفته می‌شود، اما پیکره فزاینده‌ای از شواهد نشان می‌دهد که احتکار یک اختلال متمایز است (پرتوزا^۳ و همکاران، ۲۰۱۰). افراد مبتلا به چنین نشانگانی به لحاظ بالینی نقص‌های معنی‌داری را در کارکرد اجتماعی، خانوادگی، اقتصادی و شغلی نشان می‌دهند (تولین^۴ و همکاران، ۲۰۱۰). بررسی‌های همه‌گیرشناسی اخیر نشان می‌دهد که مشکلات احتکاری ممکن است در جمعیت‌های عمومی نیز به طور شگفت‌انگیزی شایع باشد. شیوع گسترده عمر این اختلال بین ۲ تا ۱۴ درصد گزارش شده است (پرتوزا و همکاران، ۲۰۱۰). پژوهش‌ها درباره طبقه‌بندی^۵ و نشانه‌شناسی اختلال احتکار نشان می‌دهد که احتکار احتمالاً یک سازه چندبعدی است و در طول پیوستاری در گروه‌های بالینی و غیر بالینی مشاهده می‌شود (تیمپانو^۶ و همکاران، ۲۰۱۳).

رویکرد نظری جامع‌تر درباره مشکلات احتکاری با استفاده از مؤلفه‌های مدل‌های شناختی رفتاری قابل‌بررسی است (استکیتی و فراست، ۲۰۰۳). این مدل‌ها بر نقش باورهای ناکارآمد و الگوهای ناسازگارانه رفتاری در حفظ نشانگان احتکار تأکید دارند. عنصر کلیدی این مدل‌ها این است که افراد احتکاری باورهای ناکارآمدی درباره معنی و اهمیت

متعلقاتشان^۷ دارند و به‌عنوان نتیجه چنین باورهایی دور ریختن متعلقات بی‌نهایت مشکل است و این منجر به الگوهای رفتار اجتنابی می‌شود (ویتون و همکاران، ۲۰۱۳). عناصر تبیین‌کننده مدل شناختی رفتاری اختلال احتکار^۸ از مدل‌های شناختی - رفتاری متداول اختلالات اضطرابی و اختلال طیف وسواسی - اجباری تبعیت می‌کنند. این مدل‌ها بر رفتارهای اجتنابی به عنوان مکانیزم‌های زیربنایی حفظ طولانی‌مدت نشانگان اختلال‌ها تأکید دارند (بارلو^۹، ۲۰۰۲).

اجتناب تجربی سازه‌ای از حوزه نظریه تعهد و پذیرش به‌عنوان یک سازه بالقوه در فهم نشانگان احتکاری است. شواهدی وجود دارد که اجتناب تجربی در نشانگان احتکاری نقش مهمی دارد و مطالعات متعدد نقش اجتناب تجربی را در پیش‌بینی نشانگان احتکاری بررسی کرده‌اند (فرناندز دی لا کروز^{۱۰} و همکاران، ۲۰۱۳، ویتون و همکاران، ۲۰۱۱، ویتون و همکاران، ۲۰۱۳). در یک مطالعه ویتون و همکاران (۲۰۱۳) گزارش کردند که اجتناب تجربی نشانگان احتکاری و به‌طور خاص جمع‌آوری افراطی و رفتارهای به‌انباشت، باورهای مرتبط با احتکار و درماندگی کلی را پیش‌بینی می‌کند. حمایت‌های بیشتر درباره احتمال ارتباط بین اجتناب تجربی و رفتارهای احتکاری توسط ویلیامز^{۱۱} (۲۰۱۲) گزارش شد. یافته‌های این مطالعه نشان داد که سطوح بالاتر اجتناب تجربی با نگهداری افراطی و خرید اجباری مرتبط بود. همچنین شواهد پژوهشی غیرمستقیم بر ارتباط بین اجتناب تجربی و رفتارهای احتکاری اشاره داشته‌اند. برای مثال در دو مطالعه مجزا گزارش شد که احتکار به شدت با حساسیت‌پذیری به اضطراب (تمایل به احساس ترس بدنی مرتبط با

⁷.possessions

⁸.cognitive-behavioral model of hoarding

⁹.Barlow

¹⁰.Fernandez de la Cruz

¹¹.Williams

¹.Hoarding

².Wheaton

³.Pertusa

⁴.Tolin, DF., Frost, RO., Steketee

⁵.nosology

⁶.Timpano

عادی میزان بالاتری از نشانگان اختکاری را گزارش می‌کنند. همچنین در مشاهدات بالینی مشخص شده است که مبتلایان به اوتیسم و اختلال اختکار مشکلات رفتاری مشابهی از جمله انزوای اجتماعی، الگوهای شخصی مشابه نظیر شخصیت وسواسی - اجباری و اختلال شخصیت اسکیزوتایپال را نشان می‌دهند (ساموئلز^۵ و همکاران، ۲۰۰۸).

براساس آنچه در بالا اشاره شد نیاز فوق‌العاده‌ای برای شناسایی فاکتورهای پیش‌بینی کننده رفتارهای اختکاری وجود دارد؛ زیرا فاکتورهای غالب‌تر می‌توانند به منظور افزایش کارایی مداخلات درمانی هدف قرار گیرند (تیمپانو و اشمیت^۶، ۲۰۱۰). با این حال با این حال مدل‌های شناختی - رفتاری درباره نشانگان اختکاری فرض می‌کنند که نشانگان اختکاری می‌تواند تحت تأثیر باورهای خطا، نقص در پردازش اطلاعات، الگوهای تقویتی و تفاوت‌های فردی متنوع باشند (گریشام و بارلو^۷، ۲۰۰۵). فراست و هارتل^۸ (۱۹۹۶) مؤلفه کلیدی دارد که در سبب‌شناسی و ظهور تمایلات اختکاری سهم زیادی دارند و این عوامل عبارت هستند از: کارکرد اجرایی ضعیف، باورهای اشتباه درباره ماهیت متعلقات و خود، دل‌بستگی به اشیاء و اجتناب رفتاری. مقیمی^۹ (۲۰۱۳) معتقد است مشکلات پردازش پردازش شناختی که با رفتارهای اختکاری مرتبط است توجه، طبقه‌بندی کردن، حافظه، استفاده از اطلاعات برای نتیجه‌گیری و تصمیم‌گیری را در برمی‌گیرند. شناختارهای اختکاری^{۱۰} به ۴ طبقه تقسیم می‌شوند که عبارت‌اند از دل‌بستگی فراینده هیجانی به متعلقات، باورهای مربوط به اهمیت یادآوری متعلقات، کنترل بر

برانگیختگی اضطرابی) که با اجتناب تجربی همبسته است (اجتناب از احساس‌های بدنی درونی) ارتباط دارد (برمن^۱ و همکاران، ۲۰۱۰). به‌علاوه تحمل درماندگی که مشابه با اجتناب تجربی است و به ظرفیت فرد برای ایستادن در برابر رویدادهای هیجانی منفی اشاره دارد به‌عنوان فاکتور آسیب‌پذیر برای نشانگان اختکار تعیین شده است (تیمپانو و همکاران، ۲۰۰۹).

اوتیسم یا اختلال طیف اوتیسم به‌عنوان نابهنجاری و رشد اجتماعی و ارتباطی و در کل با رفتارهای تکراری و علایق محدود مشخص می‌شود (انجمن روان‌پزشکی آمریکا^۲، ۲۰۱۳). افراد مبتلا به اختلال طیف اوتیسم علایق شدید و محدود شده‌ای دارند و این می‌تواند منجر به جستجو و جمع‌آوری محرک‌های مطلوب شود. به‌علاوه آن‌ها در مقایسه با گروه‌های عادی سطوح بالاتری از رفتارهای اختکاری و نگهداری را گزارش می‌کنند (روتا^۳ و همکاران، ۲۰۱۰). از دیدگاه پدیدار شناختی در افراد با اختلال طیف اوتیسم سیمای بالینی خاصی که در مبتلایان به اختلال اختکار مشاهده می‌شود از جمله نقص در نظریه ذهن مرتبط با سلامت، انزوای اجتماعی، دل‌بستگی شدید به اشیاء، نقص در بینش و خود ادراکی و مشکلات مربوط به ایجاد دل‌بستگی هیجانی قابل مشاهده است (پرتوزا و همکاران، ۲۰۱۲). همچنین افراد با اختلال طیف اوتیسم و افراد مبتلا به اختکار نقص‌های شدید در کارکرد اجرایی از جمله مشکل عدم درگیری با محرک‌ها، بی‌توجهی، تکانش پذیری و بیش‌فعالی را نشان می‌دهند (اولی^۴ و همکاران، ۲۰۰۷). در یک مطالعه روتا و همکاران (۲۰۱۰) گزارش کردند که کودکان مبتلا به سندرم آسپرگر در مقایسه با گروه‌های کنترل

⁵.Samuels

⁶.Timpano, Schmidt

⁷.Grisham, Barlow

⁸.Frost, Hartl

⁹.Moghimi

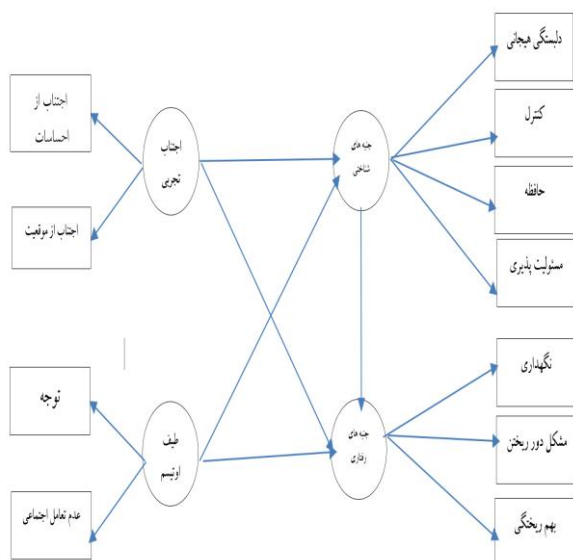
¹⁰.Saving Cognitions

¹.Berman

².American Psychiatric Association

³.Ruta

⁴.Olley

شکل ۱ مدل مفهومی پژوهش

روش

پژوهش توصیفی از نوع همبستگی است که با رویکرد مدل یابی معادلات ساختاری انجام شد. جامعه آماری این پژوهش را کلیه دانشجویان دانشگاه آزاد شهر بیرجند در سال تحصیلی ۹۶-۱۳۹۵ که تعداد آن‌ها ۷۲۰۰ نفر است، تشکیل داد. تعداد اعضای نمونه در این پژوهش با توجه به حجم جامعه (۷۲۰۰) و بر مبنای استفاده از جدول کرجسی - مورگان (۱۹۷۰) ۴۰۰ نفر برآورد گردید. برای انتخاب نمونه از روش نمونه‌گیری خوشه‌ای تصادفی استفاده شد. ابتدا لیست رشته‌های موجود در دانشگاه تهیه شده سپس از لیست انتخابی به صورت تصادفی ده رشته و از هر رشته دو کلاس انتخاب شدند و به ابزارهای پژوهش پاسخ دادند. معیارهای ورود شامل دانشجوی شاغل به تحصیل در دانشگاه آزاد بیرجند بودن و رضایت برای شرکت در پژوهش بود. معیارهای خروج از مطالعه نیز شامل عدم تمایل به شرکت در مطالعه یا نقص در تکمیل پرسشنامه‌ها بود. پرسشنامه‌هایی که به بیش از ۱۰ درصد سؤالات پاسخ نداده بودند از تحلیل‌ها کنار گذاشته شدند.

متعلقات و مسئولیت‌پذیری برای استفاده درست از متعلقات (استکنی و همکاران، ۲۰۰۳). تصور می‌شود که شناختارهای احتکاری در رشد و حفظ رفتارهای احتکاری نقش کلیدی را بازی می‌کنند و مشخص شده است که این شناختارها با رفتارهای احتکاری هم در نمونه‌های بالینی و هم در نمونه‌های غیر بالینی مرتبط است (رینز^۱ همکاران، ۲۰۱۶).

اگرچه پژوهش‌های مربوط به اختلال احتکار در سال‌های اخیر افزایش یافته است (ماتیاکس - کولز^۲ و همکاران، ۲۰۱۰)، با این حال فرایندهای روان‌شناختی درگیر در ایجاد مشکلات ناتوان‌کننده مرتبط با این اختلال هنوز به طور کامل روشن نشده‌اند. به علاوه پژوهش مرتبط با موضوع نشان می‌دهد ادبیات پژوهشی مربوط به سبب‌شناسی نشانگان احتکاری در خارج از کشور محدود و در کشور ما اصلاً به آن پرداخته نشده است. در این راستا پژوهش حاضر با هدف بررسی نقش میانجی شناختارهای احتکاری در ارتباط بین اجتناب تجربی و صفات طیف اوتیسم با رفتارهای احتکاری و دست‌یابی به یک چارچوب مقدماتی و پر کردن خلأ پژوهش مربوط به این زمینه در یک جمعیت غیر بالینی انجام می‌شود. مدل اولیه پژوهش در شکل ۱ آمده است.

^۱.Raines

^۲.Mataix-Cols

ابزار

پرسشنامه رفتار احتکاری تجدیدنظر شده^۱: پرسشنامه احتکار تجدیدنظر شده فراست و همکاران (۲۰۰۴) یک شاخص خود گزارش دهی ۲۳ آیتمی درباره رفتارهای احتکاری است. پاسخ دهندگان آیتم‌ها را بر روی یک مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت درجه‌بندی می‌کنند. نمرات بالاتر نشان‌دهنده نشانگان احتکاری بالاتر است. پرسشنامه سه خرده مقیاس نگهداری، مشکل دور ریختن و به‌هم‌ریختگی دارد. همسانی درونی بالا، روایی واگرایی کافی و پایایی باز آزمایش خوب پرسشنامه در پژوهش‌های مختلف گزارش شده است. این پرسشنامه در ایران توسط محمد زاده (۱۳۸۸) هنجاریابی شده است. تحلیل عاملی اکتشافی به روش مؤلفه‌های اصلی ساختار سه عاملی درهم‌ریختگی، نگهداری، مشکل دور ریختن را تأیید کرد. پایایی به روش باز آزمایی و همسانی درونی به ترتیب ۰/۹۱ و ۰/۸۷ برآورد شد. در این پژوهش برای تعیین روایی پرسشنامه از تحلیل عاملی اکتشافی و برای بررسی پایایی پرسشنامه از آلفای کرونباخ استفاده شد. نتایج تحلیل عاملی اکتشافی ساختار سه عاملی رو استخراج کرد که روی هم‌رفته ۴۰/۲۱ درصد از واریانس پرسشنامه را تبیین کرد. ضریب آلفای کرونباخ برای عامل اول با ۹ سؤال ۰/۷۹، عامل دوم با ۷ سؤال ۰/۷۹ و عامل سوم با ۵ سؤال ۰/۷۱ محاسبه شد. سؤال ۱۰ و ۱۳ روی هیچ‌یک از عوامل سه‌گانه بارگذاری نشدند یا بر روی عامل‌های مذکور بار عاملی کمتر از ۰/۴۰ داشتند.

پرسشنامه شناختارهای احتکاری^۲: برای ارزیابی جنبه‌های شناختی احتکار از پرسشنامه شناختارهای احتکاری استکتی و همکاران (۲۰۰۳) استفاده شد. این پرسشنامه یک مقیاس ۲۴ آیتمی است که نگرش‌ها و

باورهای مرتبط با نشانه‌شناسی احتکار را دربرمی‌گیرد. این شاخص‌ها شامل ۴ خرده مقیاس دل‌بستگی هیجانی، کنترل، حافظه و مسئولیت‌پذیری است. آیتم‌ها بر روی یک مقیاس ۷ درجه‌ای از اصلاً تا خیلی زیاد درجه‌بندی می‌شوند. همسانی درونی و روایی همگرا و واگرایی پرسشنامه خوب گزارش شد. در این پژوهش برای تعیین روایی پرسشنامه از تحلیل عاملی اکتشافی و برای بررسی پایایی پرسشنامه از آلفای کرونباخ استفاده شد. نتایج تحلیل عاملی اکتشافی ساختار چهار عاملی رو استخراج کرد که روی هم‌رفته ۴۷/۹۷ درصد از واریانس پرسشنامه را تبیین کرد. ضریب آلفای کرونباخ برای عامل اول با ۹ سؤال ۰/۸۶، عامل دوم با ۷ سؤال ۰/۷۹، عامل سوم با ۳ سؤال ۰/۶۸ و عامل چهارم با ۳ سؤال ۰/۷۴ محاسبه شد. سؤال ۱۱ و ۱۷ روی هیچ‌یک از عوامل سه‌گانه بارگذاری نشدند یا بر روی عامل‌های مذکور بار عاملی کمتر از ۰/۴۰ داشتند.

پرسشنامه اجتناب تجربی^۳: این پرسش‌نامه توسط باند^۴ و همکاران (۲۰۱۱) برای سنجش انعطاف‌پذیری روان‌شناختی، به‌ویژه در ارتباط با اجتناب تجربی و تمایل به درگیری در عمل با وجود افکار و احساس‌های ناخواسته تدوین شده و دارای ۷ سؤال است. سؤال‌های این پرسش‌نامه بر اساس میزان توافق در یک مقیاس لیکرت ۷ درجه‌ای هرگز "۱" تا همیشه "۷" رتبه‌بندی می‌شود. نمرات بالا در این مقیاس نشان‌دهنده انعطاف‌پذیری روان‌شناختی پایین‌تر و اجتناب تجربی بالاتر است. پایایی باز آزمایی این پرسش‌نامه ۰/۸۱ و همسانی درونی آن ۰/۸۴ به‌دست آمده است. در ایران نیز ضریب پایایی آلفای کرونباخ پرسش‌نامه پذیرش و عمل ویرایش دوم ۰/۸۹ و ضریب پایایی باز آزمون ۰/۷۱ به‌دست آمده است

^۳.experiential avoidance questionnaire

^۴.Bond

^۱.Saving-Inventory-Revised

^۲.Saving-Cognitions-Inventory

یافته‌ها

از مجموع ۴۰۰ پرسشنامه توزیع شده ۳۶۹ پرسشنامه واجد ملاک‌های لازم جهت تجزیه و تحلیل تشخیص داده شد. از مجموع ۳۶۹ نفر، ۲۱۰ نفر (۵۶/۹۱ درصد) دختر و ۱۵۹ نفر (۴۳/۰۹ درصد) پسر هستند. دامنه سنی بین ۱۸ تا ۵۴ و میانگین سنی آزمودنی‌ها برابر با $۷/۴۹ \pm$ ۲۴/۹۳ بود. از مجموع ۳۶۹ نفر ۱۵۲ نفر ۱۸ تا ۲۵ سال، ۱۰۱ نفر بین ۲۶ تا ۳۰ سال، ۴۹ نفر بین ۳۱ تا ۳۵ سال و ۶۷ نفر بالای ۳۵ سال سن دارند.

در جدول ۱ ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش به همراه شاخص‌های توصیفی متغیرها شامل میانگین و انحراف استاندارد ارائه شد.

بر اساس نتایج حاصل از جدول بیشترین همبستگی مشاهده شده بین جنبه‌های رفتاری با جنبه‌های شناختی احتکار مشاهده شد، این همبستگی مثبت و در سطح آلفای ۰/۰۱ معنی دار است. به علاوه کمترین همبستگی مشاهده شده بین اجتناب از احساسات با توجه مشاهده شد، این همبستگی نیز مثبت و غیر معنی دار است.

برای بررسی مفروضه نرمال بودن داده‌های توزیع از آزمون کولوموگروف-اسمیرنوف استفاده شد. یافته‌ها نشان داد هیچ‌یک از متغیرهای پژوهش از مفروضه نرمال بودن تخطی ندارند.

(عباسی و همکاران، ۱۳۹۱). در این پژوهش نتایج تحلیل عاملی اکتشافی ساختار دو عاملی را استخراج کرد که روی هم رفته ۵۶/۴۶ درصد از واریانس پرسشنامه را تبیین کرد. این دو عامل اجتناب از احساسات و اجتناب از موقعیت نام گذاری شدند. ضریب آلفای کرونباخ برای عامل اول با ۴ سؤال ۰/۸۳ و برای عامل دوم با ۳ سؤال ۰/۷۹ محاسبه شد.

چک لیست طیف اوتیسم! چک لیست طیف اوتیسم یک ابزار ۱۰ آیتی می است که توسط آلیسون^۱ و همکاران (۲۰۱۲) تهیه شده است. آیت‌ها بر روی یک مقیاس ۴ درجه‌ای از قطعاً موافقم تا حدی موافقم تا حدی مخالفم و قطعاً مخالفم درجه بندی می شوند. این چک لیست در سه فرم بزرگسالان، نوجوانان و کودکان تهیه شده است. آیت‌های این چک لیست در ۵ گروه توجه به جزئیات، تغییر توجه^۲، ارتباطی، تخیل و اجتماعی طبقه بندی می شوند. نسخه بزرگسال که در این پژوهش استفاده خواهد شد با نقطه برش ۶ و ضریب حساسیت ۰/۸۸ و ارزش پیش بینی کنندگی مثبت ۰/۸۵ تعیین شد. پایایی به روش همسانی درونی برای نسخه بزرگسال ۰/۸۵ گزارش شد. در این پژوهش برای تعیین روایی پرسشنامه از تحلیل عاملی اکتشافی و برای بررسی پایایی پرسشنامه از آلفای کرونباخ استفاده شد. نتایج تحلیل عاملی اکتشافی ساختار دو عاملی رو استخراج کرد که روی هم رفته ۴۷/۵۶ درصد از واریانس پرسشنامه را تبیین کرد. این دو عامل توجه و عدم تعامل اجتماعی نام گذاری شدند. ضریب آلفای کرونباخ برای عامل اول ۰/۷۷ و برای عامل دوم ۰/۷۴ محاسبه شد. برای بررسی فرضیه‌های پژوهش ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل معادلات ساختاری بکار رفت.

^۱.Autism Spectrum Quotient Checklist

^۲.Allison

^۳.attention Switching

جدول ۱ ماتریس همبستگی متغیرهای پژوهش

متغیر	اجتناب از احساسات	اجتناب از موقعیت	توجه	عدم تعامل اجتماعی	جنبه‌های رفتاری احتکار	جنبه‌های شناختی احتکار
اجتناب از احساسات	۱					
اجتناب از موقعیت	۰/۴۷**	۱				
توجه	۰/۰۵	۰/۱۳**	۱			
عدم تعامل اجتماعی	۰/۱۱*	۰/۰۷	۰/۰۹	۱		
جنبه‌های رفتاری احتکار	۰/۲۹**	۰/۳۴**	۰/۱۹**	۰/۱۷**	۱	
جنبه‌های شناختی احتکار	۰/۳۸**	۰/۴۲**	۰/۱۷**	۰/۰۹	۰/۴۹**	۱
میانگین	۱۰/۳۶	۷/۶۸	۳/۶۷	۱/۱۵	۵۴/۱۴	۷۵/۲۷
انحراف استاندارد	۳/۱۶	۲/۷۹	۱/۱۶	۰/۷۶	۱۲/۳۴	۱۸/۱۷

علامت ** نشان‌دهنده معناداری در سطح ۰/۰۱ و علامت * نشان‌دهنده معناداری در سطح ۰/۰۵ است

جنبه‌های شناختی احتکار مثبت و معنی‌دار ($\beta = ۰/۶۱$) و بر رفتارهای احتکاری مثبت و غیر معنی‌دار است ($\beta = ۰/۰۱$). همچنین اثر مستقیم صفات طیف اوتیسم بر جنبه‌های شناختی احتکار ($\beta = ۰/۱۸$) و بر رفتارهای احتکاری ($\beta = ۰/۴۷$) مثبت و غیر معنی‌دار است. به‌علاوه جدول نشان می‌دهد که جنبه‌های شناختی احتکار به‌طور مثبت و معنی‌دار بر رفتارهای احتکاری تأثیر دارد ($\beta = ۰/۴۹$). همچنین اثر غیرمستقیم اجتناب تجربی بر جنبه‌های رفتاری احتکار ($\beta = ۰/۳۰$) مثبت و معنی‌دار است، درحالی‌که اثرات غیرمستقیم صفات طیف اوتیسم بر جنبه‌های رفتاری احتکار ($\beta = ۰/۰۹$) مثبت و غیر معنی‌دار است.

به‌منظور بررسی برازش مدل مفهومی با داده‌های پژوهش از روش مدل‌یابی معادلات ساختاری بررسی شد. به‌منظور پیش‌بینی رفتارهای احتکاری الگوی مفهومی پیشنهاد شده از طریق روش مدل‌یابی معادلات ساختاری بررسی شد. روش SEM از آن جهت انتخاب شد که این رویکرد از تکنیک‌های ترتیبی حداقل مجذور برتر بوده و می‌تواند به‌منظور ارزیابی کفایت الگوهای نظری، مقایسه الگوها و همچنین برآورد پارامترهای الگو در بین گروه‌های مختلف مورد استفاده قرار گیرد (میسرا^۱ و همکاران، ۲۰۰۳). از روش حداکثر احتمال برآورد الگو و از بین شاخص‌های نیکویی برازش شاخص مجذور خی^۲ (χ^2)، شاخص نیکویی برازش^۲ (GFI)، شاخص نیکویی برازش انطباقی^۳ (AGFI)، خطای ریشه مجذور میانگین^۴ (RMSEA) و ... برای برازش الگو استفاده شد.

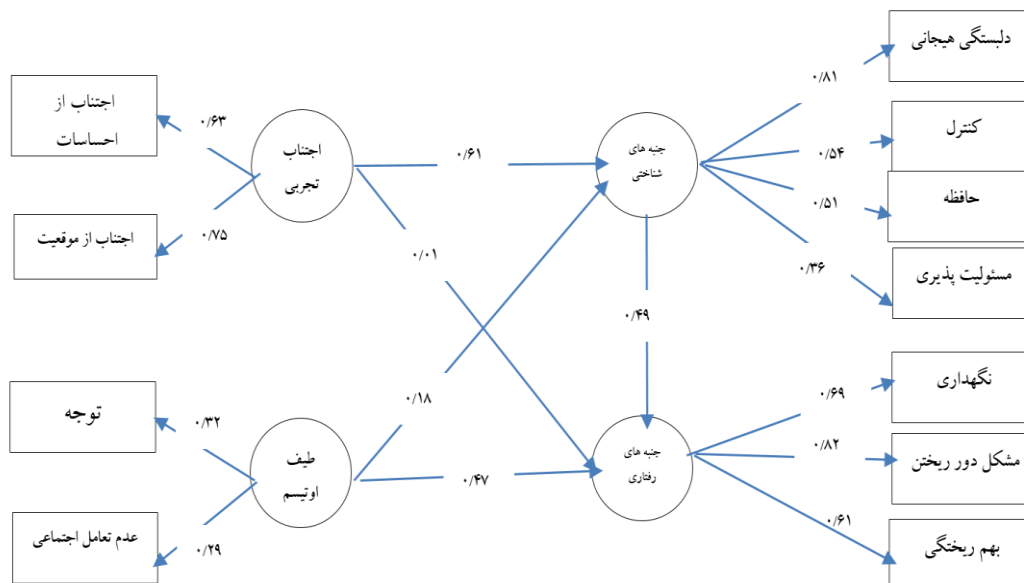
ضرایب مسیر مدل فرضی در شکل ۱ و ضرایب مسیر متغیرهای برون‌زا و درون‌زا در جدول ۲ ارائه شده است. طبق داده‌های شکل بالا اثر مستقیم اجتناب تجربی بر

^۱.Misra

^۲.Goodness of Fit Index

^۳.Adjusted Goodness of Fit Index

^۴.Root Mean Square Error

Chi-square=115.81, df=38, p-value=0.000, RMSEA=0.075

جدول ۲ ضرایب مسیر متغیرهای برونزا و درونزا

پیش بین	ملاک	ضرایب مسیر	خطای استاندارد برآورد	شاخص تی	سطح معنی داری
اثرات مستقیم	اجتناب تجربی	جنبه های شناختی احتکار	۰/۶۱	۵/۵۴	< ۰/۰۱
	صفات طیف اوتیسم	جنبه های رفتاری احتکار	۰/۰۱	۰/۰۳	> ۰/۰۵
		جنبه های شناختی احتکار	۰/۱۸	۱/۰۷	> ۰/۰۵
	اثرات غیر مستقیم	اجتناب تجربی بر جنبه های رفتاری احتکار	جنبه های رفتاری احتکار	۰/۴۷	۱/۹۸
جنبه های رفتاری احتکار			۰/۴۹	۲/۷۷	< ۰/۰۱
صفات طیف اوتیسم بر جنبه های رفتاری احتکار		از طریق جنبه های شناختی احتکار	۰/۳۰	۲/۱۰	< ۰/۰۱
		از طریق جنبه های شناختی احتکار	۰/۰۹	۱/۳۸	> ۰/۰۵

در مقایسه با قبل از اصلاح از شاخص های برازش بهتری برخوردار بود. بر اساس شاخص های برازش جدید اگر چه نتایج آزمون مجذور χ^2 کاهش قابل توجهی نشان داد، اما مشخص شد بین الگوی پیشنهاد شده و مشاهده شده برازش وجود ندارد (۰/۰۱) $p <$ و $(\chi^2_{(24)} = 65/52)$. اگر چه متداول ترین شاخص برازش کامل الگو با داده ها χ^2 است، اما این شاخص دارای دو محدودیت است: اولاً این آماره برازش کامل

با توجه به غیر معنی دار بودن تعدادی از مسیرهای مدل فرضی، پیرایش و اصلاح مدل بر اساس شاخص های اصلاح صورت گرفت. پس از حذف مسیر مستقیم و غیرمستقیم صفات طیف اوتیسم به جنبه های شناختی و رفتاری احتکار و مسیر مستقیم اجتناب تجربی به احتکار رفتاری به دلیل غیر معنی دار بودن این اصلاح به اندازه ۵۰/۲۹ از مقدار χ^2 می کاهد و در نتیجه به مدل برازش یافته نزدیک تر می شود. برون داد پس از اصلاح

برازش مقایسه‌ای CFI برابر با ۰/۹۷، شاخص برازش نرمال شده NFI برابر با ۰/۹۵، شاخص برازش فزاینده IFI برابر با ۰/۹۷، شاخص نرم نشده برازندگی NNFI برابر با ۰/۹۵، شاخص تعدیل شده برازندگی AGFI برابر با ۰/۹۳، شاخص برازش نسبی RFI برابر با ۰/۹۷ و جذر برآورد خطای تقریب RMSEA برابر با ۰/۰۶۹ به دست آمد. شاخص‌ها نشان می‌دهد که مدل تقریباً با داده‌ها برازش دارد (جدول ۳).

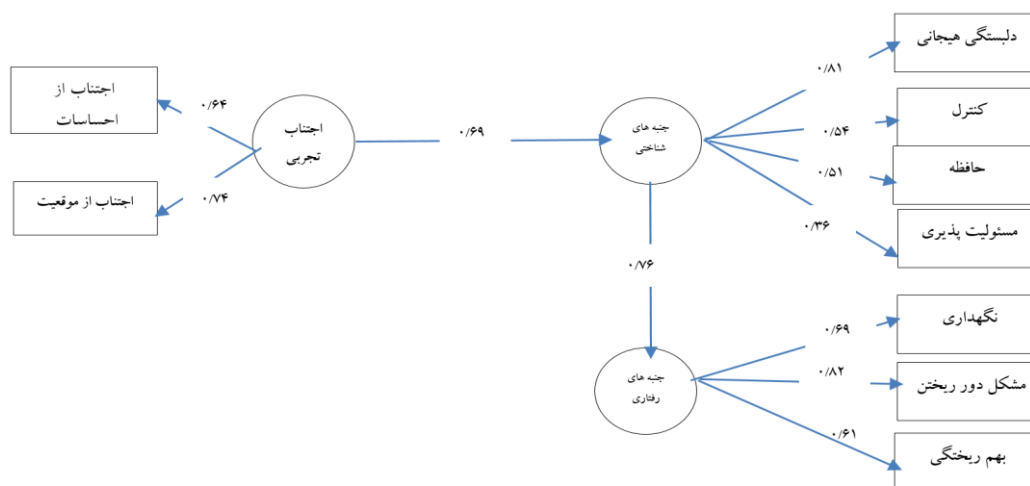
الگو با داده‌ها را بررسی می‌کند، این درحالی که است که دستیابی به الگویی که به‌طور کامل با داده‌ها برازش داشته باشد نادر است. دوماً با افزایش حجم نمونه احتمال معنی‌داری شاخص بیشتر می‌شود؛ بنابراین ممکن است که یک الگو با داده‌ها برازش نزدیک و قابل‌قبولی داشته باشد، اما در مدل دستیابی به یک مقدار χ^2 غیر معنی‌دار غیرمحمتمل باشد (وستون و گوری، ۲۰۰۶). همان‌طور که در جدول مشخص است میزان شاخص برازندگی GFI برابر با ۰/۹۶، شاخص

جدول ۳ شاخص‌های برازندگی مدل اصلاح‌شده پژوهش

ردیف	نام آزمون	چه زمانی مدل برازنده است؟	میزان در مدل	نتیجه
۱	مجذور خی ^۲	معنادار نباشد.	۶۵/۵۲	رد
۲	جذر برآورد خطای تقریب RMSEA	اگر کوچک‌تر از ۰/۰۵ باشد.	۰/۰۶۹	بrazنده
۳	شاخص برازندگی GFI	باید بزرگ‌تر از ۰/۹۰ باشد.	۰/۹۶	بrazنده
۴	شاخص برازش مقایسه‌ای CFI	باید بزرگ‌تر از ۰/۹۰ باشد.	۰/۹۷	بrazنده
۵	شاخص برازش نرمال شده NFI	باید بزرگ‌تر از ۰/۹۰ باشد.	۰/۹۵	بrazنده
۶	شاخص برازش فزاینده IFI	باید بزرگ‌تر از ۰/۹۰ باشد.	۰/۹۷	بrazنده
۷	شاخص نرم نشده برازندگی NNFI	باید بزرگ‌تر از ۰/۹۰ باشد.	۰/۹۵	بrazنده
۸	شاخص تعدیل شده برازندگی AGFI	باید بزرگ‌تر از ۰/۹۰ باشد.	۰/۹۳	بrazنده
۹	شاخص برازش نسبی RFI	باید بزرگ‌تر از ۰/۹۰ باشد.	۰/۹۷	بrazنده

به‌علاوه آن‌ها تأکید می‌کنند که مقادیر کمتر از ۰/۰۵ برای شاخص RMSEA نشان‌دهنده برازش خوب الگو با داده‌ها است و مقادیر کمتر از ۰/۱۰ برای این شاخص برازش قابل‌قبول الگو با داده‌ها را نشان می‌دهد.

براون و کودک (۱۹۹۵)، به نقل از خدایی و شکری، (۱۳۸۸) معتقدند که اگر چه مقادیر بالاتر از ۰/۹۰ برای GFI، CFI و AGFI نشان‌دهنده برازش خوب الگو با داده‌هاست، اما مقادیر بالاتر از ۰/۸۰ در این شاخص‌ها برازش قابل‌قبول الگو را نشان می‌دهد.

Chi-square=65.52, $df=24$, p-value=0.001, RMSEA=0.069

شکل ۲ ضرایب مسیر مدل اصلاح شده در مدل یابی رفتارهای احتکاری

بحث

یافته‌های پژوهش نشان داد که اجتناب تجربی به طور مثبت و معنی‌دار در پیش‌بینی جنبه‌های احتکار نقش دارند. درحالی‌که صفات طیف اوتیسم با جنبه‌های شناختی و رفتاری احتکار رابطه‌ای نداشت.

یافته‌های مربوط به ارتباط اجتناب تجربی با احتکار با یافته‌های تیلور^۱ (۲۰۱۷)، لوی^۲ و همکاران (۲۰۱۷)، آریز^۳ و همکاران (۲۰۱۴) و ویلیامز (۲۰۱۲) همسو است. ویتون و همکاران (۲۰۱۳) گزارش کردند که یافته‌های پیشین با جمعیت‌های دانشجویی نشان داده است که اجتناب تجربی با بسیاری از نشانگان احتکاری و باورها و درماندگی‌های کلی مرتبط با احتکار رابطه دارد و این نشان می‌دهد که عدم تمایل به تجربه یا در تماس باقی ماندن با هیجان‌ات، افکار و احساسات ناخوشایند (تلاش برای اجتناب یا فرار از این اجتناب) نقش منحصربه‌فردی را در پیش‌بینی نشانگان احتکاری دارد. بر اساس مدل شناختی رفتاری احتکار (استکتی و فراست، ۲۰۰۳، ۲۰۱۴)، ویژگی‌های اصلی احتکار

(تملک‌گری، ناتوانی در دور انداختن و به‌هم‌ریختگی)، از آسیب‌پذیری‌های زیستی (نظیر استعداد ژنتیکی، عوامل عصبی زیستی) و روانی (نظیر تجربیات اولیه، خلق منفی، صفات شخصیتی) که بر پردازش اطلاعات تأثیر می‌گذارند (نظیر اختلال در توجه، تصمیم‌گیری، سازمان‌دهی و ادراک) ناشی می‌شوند. این آسیب‌پذیری‌ها باعث باورهای نادرست فرد درباره اشیاء و دل‌بستگی فرد به این اشیاء می‌شود که این مسئله به‌نوبه خود هم پاسخ‌های عاطفی مثبت و هم پاسخ‌های عاطفی منفی را در فرد موجب می‌شود و به این شکل بر رفتار فرد تأثیر می‌گذارد. به عبارت دیگر، عواطف منفی نظیر اضطراب، احساس گناه و غم منجر به رفتارهای اجتنابی (نگهداری از اشیاء به‌منظور اجتناب از آشفتگی‌های ناشی از دور انداختن آن‌ها) و به‌هم‌ریختگی می‌گردد، درحالی‌که عواطف مثبت نظیر لذت، هیجان و شادی با خود اشیاء و رفتارهای تملک‌گری رابطه دارند؛ بنابراین هم پاسخ‌های عاطفی مثبت و هم پاسخ‌های عاطفی منفی، تملک‌گری افراطی، نگهداری از اشیاء و به‌هم‌ریختگی را تقویت می‌کنند (استکتی و فراست، ۲۰۰۳؛ ۲۰۱۴). در تبیین چنین

¹.Taylor
².Levy
³.Ayers

کمتری در افراد نرمال یا دارای نمره پایین در نظام‌مندی یافت می‌شود.

به‌علاوه تحلیل‌های مرتبط با نقش میانجی جنبه‌های شناختی احتکار در ارتباط بین اجتناب تجربی و صفات طیف اوتیسم با رفتارهای احتکاری نشان داد که در مدل پیشنهادی فقط متغیر اجتناب تجربی در این ارتباط نقش میانجی دارد. این یافته‌ها با یافته‌های پیشین همسو است. رینز همکاران (۲۰۱۶) گزارش کردند که شناختارهای احتکاری در رشد و حفظ رفتارهای احتکاری نقش کلیدی را بازی می‌کنند و مشخص شده است که این شناختارها با رفتارهای احتکاری هم در نمونه‌های بالینی و هم در نمونه‌های غیر بالینی مرتبط است. ویتون و همکاران (۲۰۱۱) رابطه بین شناخت‌های احتکاری، اجتناب تجربی و رفتارهای احتکاری خود گزارش دهی را بررسی کردند، آن‌گونه که فرض می‌شد هم اجتناب تجربی و هم شناختارهای احتکاری با نشانگان احتکاری هم‌بسته بودند. لوی و همکاران (۲۰۱۷) گزارش کردند که کاهش در شناختارهای احتکاری کاهش نشانگان اختلال احتکار را در مدل‌های شناختی رفتاری میانجی می‌کند.

در تبیین نقش میانجی شناختارهای احتکاری در ارتباط با اجتناب تجربی و رفتارهای احتکاری می‌توان گفت که اجتناب مؤلفه کلیدی مدل‌های شناختی رفتاری احتکار است و این نتایج از این مفهوم‌سازی حمایت می‌کند که اجتناب درماندگی‌های مرتبط با شناختارهای تحریف‌شده در خصوص ضرورت و سودمندی متعلقات را کاهش می‌دهد (فراست و هارتل، ۱۹۹۶، استکتی و فراست، ۲۰۰۳). این شناختارهای تحریف‌شده درماندگی‌های درونی مرتبط با افکار و هیجانات منفی را شکل می‌دهد (استکتی و فراست، ۲۰۰۳)؛ بنابراین مدل شناختی- رفتاری پیش‌بین می‌کند که افراد با اجتناب تجربی بالا

یافته‌هایی استکتی و فراست (۲۰۱۴) معتقدند که رفتارهای مبتنی بر اجتناب نظیر جمع‌آوری یا مشکل در دور ریختن متعلقات مورد استفاده قرار می‌گیرند تا تجارب درونی منفی ناشی از شناختارهای تحریف‌شده درباره متعلقات را کاهش دهند. به‌علاوه مشخص شده است که افراد با اختلال احتکار معمولاً اضطراب و یا درماندگی را تجربه می‌کنند و زمانی که متعلقات را مرتب و طبقه‌بندی می‌کنند یا دور می‌ریزند احساس استیصال می‌کنند. آن‌ها ممکن است تمایلی به باقی ماندن در چنین وضعیتی نداشته باشند و تلاش‌های آگاهانه‌ای را برای کنترل یا فرار از این تجارب انجام دهند، پیامد این رفتار انباشت متعلقات در خانه است (تیلور، ۲۰۱۷).

یافته‌های مربوط به رابطه بین صفات طیف اوتیسم با نشانگان احتکاری با مطالعات بالینی قبل از جمله ژو^۱ و همکاران (۲۰۱۵)، پرتوزا و همکاران (۲۰۱۲)، روتا و همکاران (۲۰۱۰) و ساموئل و همکاران (۲۰۰۸) ناهمسو است. این تفاوت می‌تواند ناشی از اندازه کم نمونه و داشتن گروه‌های بالینی در مطالعات ذکر شده باشد. ویتون (۲۰۱۳) یک نمونه ۳۳ نفری از افراد با اختلال احتکاری را مورد استفاده قرارداد. فرناندز دی لا کروز و همکاران (۲۰۱۳) یک نمونه ۴۳ نفری از بزرگسالان و سواسی- اجباری را بررسی کرد. علت دیگر این ناهم‌سویی می‌تواند ناشی از این مسئله باشد که اکثریت افراد این نمونه را دختران تشکیل می‌دهند و بر اساس نظریه نظام‌مندی- همدلی بارون-کوهن (۲۰۰۸) زنان در مقایسه با مردان، اغلب نمره پایین‌تری در نظام‌مندی کسب می‌کنند؛ بنابراین برخی از ناهنجاری‌های ساختار مغزی (ناهنجاری در نظام‌مندی و همدلی) که در افراد دارای نمره بالا در نظام‌مندی مشاهده می‌شود به میزان

^۱.Xu

رفتارهای احتکاری را به عنوان راهبردهای جهت مقابله با درماندگی‌های احتکاری مرتبط با تحریف‌های شناختی بکار می‌برند (آیز و همکاران، ۲۰۱۴). این یافته‌ها هماهنگ با فرضیه پژوهشی و یافته‌های پیش (کولز^۱ و همکاران، ۲۰۰۳، استکتی، فراست و کیروس، ۲۰۰۳) حمایت‌هایی را برای مفهوم‌سازی مدل‌های شناختی- رفتاری احتکار که فرض می‌کند باورهای مربوط به رفتارهای احتکاری هیجانات منفی را تحریک می‌کند و در ادامه این تحریک هیجانی منجر به رفتارهای احتکاری می‌شود تا درماندگی را کاهش دهد، ارائه می‌دهد. فرض بر این است که شناختارهای احتکاری منجر به افزایش درماندگی و مشکل در تصمیم‌گیری درباره دور ریختن متعلقات می‌شود و این منجر به بی‌سازمانی و انباشت متعلقات می‌شود (استکتی و فراست، ۲۰۰۳). به نظر می‌رسد که رابطه بین شناختارهای احتکاری و رفتارهای احتکاری از طریق توجه و جذابیت هیجانی که فرد به افکارش می‌دهد افزایش می‌یابد. اگر یک فرد میزان اضطرابی را که به خاطر دور انداختن، یک شی تجربه می‌کند بیش از حد برآورد کند یا زمانی که چنین افکاری وجود دارند به لحاظ ذهنی غمگین‌تر شوند، این باعث می‌شود تا رفتارهای احتکاری تقویت شود و حلقه شناخت- رفتار تحکیم می‌شود (رید^۲ و همکاران، ۲۰۱۱).

با این حال این پژوهش دارای محدودیت‌هایی است. این مطالعه به صورت مقطعی انجام شد. فرناندز دلاکروز و همکاران (۲۰۱۳) معتقدند که چنین پژوهش‌هایی امکان درک کامل از روابط علی بین متغیرها را فراهم نمی‌آورد. در این پژوهش جهت متمایزسازی گروه‌های بهنجار و دارای اختلال احتکار هیچ نقطه برشی در نظر گرفته نشد و این امکان مقایسه و تعمیم نتایج به

گروه‌های دارای اختلال احتکار مشکل می‌کند. با توجه به محدودیت‌های ذکر شده در پژوهش‌های آتی در جمع‌آوری داده‌ها از رویکردهای ترکیبی (چند روشی) از جمله شاخص‌های رفتاری اجتناب یا مصاحبه‌های تشخیصی استفاده شود، تولین، فراست و استکتی (۲۰۱۰) معتقدند که در جمع‌آوری داده‌ها رویکردهای ترکیبی در مقایسه با روش‌های خود گزارش دهی رواتر و قابل‌اعتمادترند. از آنجا که در دهه‌های اخیر در ریشه‌یابی پدیده‌های انسانی دیدگاه‌های چند علیتی و چند متغیری با گستردگی بیشتری پذیرفته شده‌اند، بنابراین استفاده از پژوهش‌های طولی و تحلیل‌های چند متغیری از جمله تحلیل رگرسیون چند متغیری، تحلیل مسیر و الگوی معادلات ساختاری و در نظر گرفتن میانجی‌های احتمالی از جمله افسردگی، انگیزش و خودکارآمدی که ممکن است نشانگان اختلال احتکار را تحت تأثیر قرار دهند (لوی و همکاران، ۲۰۱۷) امکان آزمون روابط علی غیرآزمایشی یا روابط ساختاری را فراهم می‌آورد. یافته‌های این پژوهش کاربردهایی در زمینه ارزیابی و درمان اختلال احتکار دارد. بر اساس یافته‌های این مطالعه تغییر در شناختارهای احتکاری ارتباط بین اجتناب تجربی و شدت نشانگان احتکار را میانجی می‌کند؛ بنابراین ضروری است تا این مکانیزم میانجی بررسی شود و در مداخلات درمانی فعلی مربوط به اختلال احتکار هدف^۳ قرار گیرد. در زمینه ساخت ابزارهای کم‌هزینه‌تر جهت غربال‌گیری سریع و شناسایی دانش‌آموزان با اجتناب تجربی در کلیه مقاطع (راهنمایی، ابتدایی و دبیرستان) اقدام شود و پس از غربال‌گیری و شناسایی دانش‌آموزان مستعد اقدامات درمانی لازم صورت گیرد.

نتیجه‌گیری

^۳-target

^۱.Coles

^۲.Reid

Therapy and Experimental Psychiatry, 45(3), 408-414.

Barlow DH. (2002). Anxiety and its disorders: The nature and treatment of anxiety and panic. 2nd ed. New York: Guilford Press.

Berman NC, Wheaton MG, McGrath P, & Abramowitz JS. (2010). Predicting anxiety: The role of experiential avoidance and anxiety sensitivity. *Journal of Anxiety Disorders*, 24(1), 109-113.

Bond FW, Hayes SC, Baer RA, Carpenter KM, Guenole N, Orcutt HK, Waltz T & Zettle DR. (2011). Preliminary psychometric properties of the Acceptance and Action Questionnaire-II: a revised measure of psychological inflexibility and experiential avoidance. *Behavior Therapy*, 42(4), 676-88.

Coles ME, Frost RO, Heimberg RG, Steketee G. (2003). Hoarding behaviors in a large college sample. *Behaviour Research and Therapy*, 41(2), 179-194.

Fernandez de la Cruz L, Landau D, Iervolino AC, Santo S, Pertusa A, Singh S, & Mataix-Cols D. (2013). Experiential avoidance and emotion regulation difficulties in hoarding disorder. *Journal of Anxiety Disorders*, 27(2), 204-209.

Frost RO, & Hartl T. (1996). A cognitive-behavioral model of compulsive hoarding. *Behavior Research and Therapy*, 34 (4), 341-350.

Frost RO, Steketee G, & Grisham J. (2004). Measurement of compulsive hoarding: Saving inventory revised. *Behavior Research and Therapy*, 42(10), 1163-1182.

Grisham JR, & Barlow DH. (2005). Compulsive hoarding: Current research and theory. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 27(1), 45-52.

Khodaei A, & Shokri O. (2010). Modeling the Structural Relationships among Personality Traits, Stress Coping Styles and Subjective Well-being of Male and Female Undergraduate Students, 4(16), 117-154. (Persian).

Levy HC, Worden BL, Gilliam CM, D'Urso C, Steketee G, Frost RO, & Tolin DF. (2017). Changes in Saving Cognitions Mediate Hoarding Symptom Change in Cognitive-Behavioral Therapy for Hoarding Disorder.

درمجموع یافته‌های این پژوهش نشان داد که همسو با مدل‌های شناختی- رفتاری احتکار علاوه بر اجتناب تجربی رفتارهای احتکاری با تلاش برای اجتناب از حمایت‌های درونی (شناختارهای احتکاری) مرتبط است. این یافته‌ها از مدل‌های شناختی- رفتاری احتکار (فراست و هارتل، ۱۹۹۶، استکتی و فراست، ۲۰۰۳) حمایت می‌کند و پیشنهاد می‌دهد که شناختارهای مربوط به متعلقات نقش مهمی را در رشد و حفظ مشکلات مربوط به احتکار اقلام غیر لازم بازی می‌کند.

سپاسگزاری

نویسندگان مقاله، مراتب تقدیر و تشکر خود را از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه آزاد بیرجند و کلیه دانشجویان شرکت‌کننده در این مطالعه، اعلام می‌دارند.

References

Abasi E, Fti L, Molodi H, & Zarabi H. (2013). Psychometric properties of Persian Version of Acceptance and Action Questionnaire – II. *Journal of Psychological Models and Methods*, 3(10), 65-80. (Persian).

Allison C, Auyeung B, & Baron-Cohen S. (2012). Toward Brief Red Flags for Autism Screening: The Short Autism Spectrum Quotient and the Short Quantitative Checklist in 1,000 Cases and 3,000 Controls. *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry*, 51(2), 202-12.

American Psychiatric Association. (2013). DSM-5 Task Force. Diagnostic and statistical manual of mental disorders: DSM-5. 5th ed. Washington, DC; American Psychiatric Association.

Ayers CR, Castriotta N, Dozier ME, Espejo EP, & Porter B. (2014). Behavioral and experiential avoidance in patients with hoarding disorder. *Journal of Behavior*

- Journal of Obsessive-Compulsive and Related Disorders, 14, 112-188.
- Mataix-Cols D, Frost RO, Pertusa A, Clark LA, Saxena S, & Leckman JF. (2010). Hoarding disorder: A new diagnosis for DSM-V? *Depression and Anxiety*, 27(6), 556-572.
- Misra R, Crist M, & Burant CJ. (2003). Relationships among life stress, social support, academic stressors, and reactions to stressors of international students in the United States. *International Journal of Stress management*, 10(2), 137-157.
- Moghimi, Y. (2013). The Objects of Desire: A Cultural Case Study in Hoarding. *Anthropol*, 1, (109), 1-6.
- Mohammadzadeh A. (2009). Validation of Saving Inventory-Revised (SIR): Compulsive Hoarding Measure. *Iranian Journal of Psychiatry and Clinical Psychology*, 15(1), 33-41. (Persian).
- Olley A, Malhi G, & Sachdev P. (2007). Memory and executive functioning in obsessive-compulsive disorder: A selective review. *Journal of Affective Disorders*, 104(1-3), 15-23.
- Pertusa A, Bejerot S, Eriksson J, Fernandez de la Cruz L, Bonde S, Russell A, & Mataix-Cols D. (2012). Do patients with hoarding disorder have autistic traits? *Depression and Anxiety*, 29(3), 210-218.
- Pertusa A, Frost RO, Fullana MA, Samuels JF, Steketee G, & Tolin DF. (2010). Refining the diagnostic boundaries of compulsive hoarding: A critical review. *Clinical Psychology Review*, 30(4), 371-386.
- Raines AM, Oglesby ME, Allan NP, Short NA, & Schmidt NB. (2016) Understanding DSM-5 Hoarding Disorder: A Triple Vulnerability Model. *Psychiatry*, 79(2), 120-129.
- Reid JM, Arnold E, Rosen S, Mason G, Larson MJ, Murphy TK, & Storch EA. (2011). Hoarding behaviors among nonclinical elderly adults: Correlations with hoarding cognitions, obsessive-compulsive symptoms, and measures of general psychopathology. *Journal of Anxiety Disorders*, 25(8), 1116-1122.
- Ruta L, Mugno D, D'Arrigo VG, Vitiello B, Mazzone L. (2010). Obsessive-compulsive traits in children and adolescents with Asperger syndrome. *European Child Adolescent Psychiatry*, 19(1), 17-24.
- Samuels JF, Bienvenu OJ, Grados MA, Cullen B, Riddle MA, Liang KY, Eaton WW, & Nestadt G. (2008). Prevalence and correlates of hoarding behavior in a community-based sample. *Behaviour Research and Therapy*, 46(7), 836-844.
- Steketee G, & Frost R. (2003). Compulsive hoarding: Current status of the research. *Clinical Psychology Review*, 23(7), 905-927.
- Steketee G, Frost R. (2014). *Treatment for Hoarding Disorder: Workbook*. New York: Oxford University Press.
- Steketee G, Frost RO, Kyrios M. (2003). Cognitive aspects of compulsive hoarding. *Cognitive Therapy and Research*, 27(4), 463-479.
- Taylor J. (2017). The role of emotion regulation in compulsive hoarding. School of Health Sciences, Department of Psychological Sciences Swinburne University of Technology Hawthorn, Victoria, Australia.
- Timpano KR, Broman-Fulks JJ, Glaesmer H, Exner C, Rief W, Olatunji BO, & Schmidt NB. (2013). A taxometric exploration of the latent structure of hoarding. *Psychological Assessment*, 25(1), 194-203.
- Timpano KR, Buckner JD, Richey A, Murphy DL, & Schmidt NB. (2009). Exploration of anxiety sensitivity and distress tolerance as vulnerability factors for hoarding behaviors. *Depression and Anxiety*, 26(4), 343-353.
- Timpano KR, & Schmidt NB. (2010). The association between hoarding and self-control. *Cognitive and Behavioral Practice*, 17(4), 439-448.
- Tolin DF, Frost, RO, & Steketee G. (2010). A brief interview for assessing compulsive hoarding: The Hoarding Rating Scale-Interview. *Psychiatry Research*, 178(1), 147-152.
- Weston R, & Gore PA. (2006). A Brief Guide to Structural Equation Modeling. *The Counseling Psychologist*, 34 (5), 719-751.
- Wheaton MG, Abramowitz JS, Franklin JC, Berman NC, & Fabricant LE. (2011). Experiential avoidance and saving cognitions in the prediction of hoarding symptoms. *Cognitive Therapy and Research*, 35(6), 511-516.

Wheaton MG, Fabricant LE, Berman NC, & Abramowitz JS. (2013). Experiential avoidance in individuals with hoarding disorder. *Cognitive Therapy and Research*, 37(4), 779-785.

Williams AD. (2012). Distress tolerance and experiential avoidance in compulsive

acquisition behaviors. *Australian Journal of Psychology*, 64(4), 217-224.

Xu W, Fu ZH, Wang J, & Zhang YI. (2015). Relationship between autistic traits and hoarding in a large non-clinical Chinese sample: mediating effect of anxiety and depression. *Psychological Reports: Disability & Trauma*, 116(1), 23-32.